

ŠPORTSKI RIBOLOV U NR HRVATSKOJ

(prema izvještaju tajnika na plenarnom sastanku Saveza športskih ribolovnih društava Hrvatske 6. XI. 1950.).

Ne može se govoriti da razvoj športskog ribolova u NR Hrvatskoj nije bio pravilan, ali obzirom da je bio prepun pojedinim društvima, bez međusobne koordinacije, moglo je doći, pa čak je i dolazilo do zastranjivanja. Savez športskih ribolovnih društava trebao je obuhvatiti i koordinirati taj rad društva, kako bi zajedničkim naporima svaldali sve teškoće koje se pojavljuju u športskom ribolovu i u ribarstvu uopće.

U ovom bi se članku osvrnuo na rad Saveza, kako bi jednom svestranom analizom mogli prosuditi napore i uspjehe u dosadašnjem radu, kao i postaviti zadatke za budući rad. Ne može se govoriti o velikim rezultatima, ali se može govoriti o načinu kako se je pri-lazilo rješavanju problema, koji su uslovjavali razvitak borbe za izvršenje osnovnih zadataka.

Organizacija športskih ribolovnih društava

Ne ulazeći u organizacione forme pojedinih ribolovnih, ili kako se u većini slučajeva nazivaju, ribarskih društava, možemo ovdje napomenuti da su u mnogim društvima pod okriljem športa djelovali profesionalni ribari. Sa druge strane smo imali slučajeva da je ribarska društva tretirana kao športsko društvo. Negdje je opet bilo slučajeva da su ograničavali broj članova, t. j. društvo za »uži krug« ili tzv. društvo »zatvorenog tipa«. Nema sumnje da su ovakove i slične pojave (samo štetno djelovale na pravilni razvoj športskog ribolova. Da bi se ovakovo stanje sredilo, izrađen je pravilnik po kojem će u buduće djelovati športska ribolovna

društva, a koji će bezuvjetno doprinijeti pravilnom razvoju športskog ribolova. Neka profesionalni ribari rade izvan športskih društava, neka zadruge djeluju kao zadruge i neka se ne ograničava broj članova u društvu. Treba športski ribolov omasoviti i time omogućiti širokim slojevima da se njime bave. Time se postizava samo pozitivna stvar po ribarstvo uopće, jer se upoznavanjem većeg broja ljudi s vrijednostima naših voda sprječava krivolov i uništavanje riba, gledajući sa jedne strane, dok se sa druge strane omogućava trudbenicima da se nakon napornog rada po tvornicama i radionama izletima osvježe a osim toga i zabave loveći ribu.

Do danas je Savez obuhvatio društva u: Belišću, Bjelovaru, Slavonskom Brodu, Brodu na Kupi, Čakovcu, Daruvaru, Gospicu, Kninu, Kostajnici, Novom Mafrofu, Novom Virju, Ogulinu, Osijeku g. g. i Osijek d. g., Prakracu, Petrinji, Sisku, Sinju, Varaždinu, Vinkovcima, Vukovaru, Zagrebu i Zelini, dakle ukupno 23 društva sa 2795 članova. Od ovih su najbrojnija Zagreb sa 1.145, Osijek g. g. sa 403 i Vukovar sa 314, dok Kostajnica ima 20 a Sinj 36 članova. Ovdje nisu obuhvaćena sva društva, jer još nisu sva učlanjena u Savez, tako da se izvan Saveza nalaze još društva u Vrbovskom, Karlovcu, Ludbregu, Garešnici i još neka druga. Osim postojećih društava pokušalo se je osnovati i nova, ali taj je pokušaj samo djelomično uspio, tako da i sada ima mjesta gdje se društva nalaze »u osnutku« kao na primjer Lovinac, Bolman, Virovitica i t. d.

Nakon I. Savezne konferencije o ribarstvu, održane u Zadru, pojavilo se pitanje obuhvatanja športskih društava

ih ribolov-

jetno doprinoskog ribolova. Ribari rade iz neka zadruge a se ne ograničuju na jednu stranu. Treba i i time omoća se njime bamo pozitivna, jer se upoznaju s vrijednostima i univerzitetskim stranama jedne strane omogućava napornog rana izletima ve loveći ribu.

Hvatio društva u Vrbovskom Brodalu, Daruvaru, Čiernici, Novom Manku, Osijeku g. u., Petrinji, Šimkovcima, Vukovaru, uključujući ukupno 45. Od ovih su 15. Osijek g. g. takođe Kostajnica. Ovdje nisu još nisu da se izvan u Vrbovskom, Čiernici i još nekoliko društava pojavila, ali taj je uspio, tako da se društva na primjer Lošinj i t. d.

Ferencije o ribolovu, pojavilo se u sklopu državnih društava

na moru. Zasada još nisu obuhvaćena sva društva na moru, ali su načelno prišla Savezu društva u Malom Lošinju, Rijeci, Crikvenici, Zadru i Dubrovniku, dok se u nekim mjestima sada osnivaju društva.

Ribolovni reviri

U jednom od prošlih brojeva »Ribarstva Jugoslavije« bilo je već govora o načinu raspodjele ribolovnih revira, t. j. o rezultatima savjetovanja koja su u tu svrhu održana u Ministarstvu ribarstva NR Hrvatske, kao i Glavnoj direkciji za slatkovođeno ribarstvo. Tu je donijet zaključak da se sve t. zv. »visinske« vode proglaše isključivo športskim, bar zasada, i da se ove vode iskoristuju samo udičarenjem putem športskih društava, dok će na ostalim vodama djelovati paralelno i državna poduzeća i zadruge i športska društva.

Polazeći s tog gledišta izvršena je raspodjela voda na društvene revire, pazeći pri tom na teritorij djelovanja pojedinog društva kao i na broj članova. Negdje, gdje je to bilo neophodno potrebno, spojeni su reviri dvaju ili više društava u jedan, ali to ne smije biti praksa ili pravilo, da se ne dođe do stanja kakovo je bilo prilikom t. zv. »crvene ribolovnice«. Sistemom dnevnih karata, koji je zadržan, omogućava se bolja briga društva za svoj revir.

»Zakupi« ili »najamnine«

I o ovom problemu bilo je govora na spomenutim savjetovanjima a koja su objavljena u ovom časopisu. Stajalo se je na potpuno ispravnom stanovištu, nije zakup radi nekog vrela prihoda, kako je to slučaj u kapitalističkom društvenom uređenju, već jedna vrsta uloga koja se smatra isključivo koristiti za porobljavanje i čuvanje voda. Iz tih razloga osnovan je »Fond za porobljavanje« u koji svaki član društva uplaćuje isti iznos. Prema tome tek nakon uplate

u spomenuti Fond stiče član pravo ribolova. Međutim ovdje smo postavili još jedan uvjet, a to je, da društvo, koga član želi steći pravo ribolova, mora biti učlanjeno u Savez. To je uvjetovao i Zakon o slatkovođnom ribarstvu, koji je kod nas u nacrtu, dok je u drugim narodnim republikama već i objavljen. Tako se je htjelo obuhvatiti sva postojeća društva u NR Hrvatskoj, ali kako sam već spomenuo, to ipak nije u potpunosti uspjelo.

U pogledu alata za športski ribolov dozvoljava se lovlenje samo štapom i udicom, bez obzira na meku, dok se sav alat koji može služiti profesionalnom ribaru, kao mreže, vrše, strukovi i t. d. zabranjuju. Ovom načinom postići će se to da športaši budu samo športaši a da se pod okriljem športa ne skrivaju profesionalni ribari.

Porobljavanje i čuvanje voda

Svima, koji se bave ribarstvom, poznata je činjenica da su naše vode siromašne ribama. Rat nije ni njih posledio. Lovilo se i uništavalo svim sredstvima a nije se porobljavalo, i logična je posljedica toga da su vode »prazne«. Međutim ni poslije oslobođenja nije se stalo na putu uništavanju riba. Još i danas ima slučajeva bacanja eksploziva u vodu, trovanja, namakanja lana i kopoplje i t. d. Pa niti neka industrijska postrojenja ne zaostaju za tim, jer upotrebljenu vodu puštaju izravno u riječne tokove i time onemogućavaju život ribama.

Porobljavanje i čuvanje voda bilo je prepusteno pojedinim društvima koja, nemajući dovoljno finansijskih sredstava, nisu mogla u potpunosti ispuniti ove zadatke. Niti »Fond za porobljavanje« neće moći ova dva vrlo važna pitanja u potpunosti da riješi. Na savjetovanjima, koja su spomenuta, riješeno je da se zamoli Ministarstvo unutrašnjih poslova da putem narodne milicije pre-

uzme čuvanje naših voda, ali još do danas nema u tom pogledu povoljnih rezultata.

Ovogodišnjim planom za porobljavanje predviđeno je porobljavanje visinskih voda ikrom i mlađem pastrve, a nizinske vode ikrom smuđa i mlađem šarana. Međutim, kako Fond neće podmiriti sve potrebe porobljavanja, to je prepusteno i društвima, da u okviru svojih finansijskih mogućnosti učestvuju u rješavanju ovog problema.

Da se vratimo još na čuvanje voda. Već sam na početku napomenuo da je omasovljene, a samim tim i upoznavanje većeg broja ljudstva značajem i vrijednosti voda, jedan korak ka očuvanju života u našim vodama, dok bi drugi način bio stvarno čuvanje po članovima društva, t. j. obilaskom voda po sistemu patroliranja.

Ribarski pribor

Ne manje je važna stvar od već spomenutih, što se tiče udičarenja, pribor za športski ribolov. Nije dovoljno omogućiti članu udičarenje samo ribolovnim, t. j. dajući mu pravo na ribolov, već ga treba i opskrbiti priborom. Jedan dio pribora se proizvada i kod nas ali ta proizvodnja nije dovoljna da podmiri sve potrebe. Međutim, kako je veći dio pribora uvozni materijal, postoji problem nabavke ovoga pribora. Danas mi još ne možemo zahtijevati da se devizni fond optereti i uvozom pribora za ribolov, kada imamo daleko važnijih problema. Pokušajmo to pitanje riješiti na drugi način. Naša zemlja obiluje ljekovitim biljem, pa skupljanjem takova bilja možemo pomoći naš devizni fond a samim tim i nas. Treba izravno stupiti u vezu sa otkupnim stanicama za ljekovita bilja.

Stampa i propaganda

Jedno od jačih oružja u borbi je propaganda. Propagandom možemo podići

športski ribolov i turizam. Međutim, na ovom polju nije dovoljno učinjeno. Nije se doduše pomišljalo na izdavanje vlastitog lista, jer je to skopćano sa nizom pteškoća, ali se niti postojeći časopisi nisu dovoljno koristili u tu svrhu. Da se prikaže značaj i vrijednost voda treba mnogo pišati i govoriti, ali tu treba kolektivna saradnja. Članovi društva treba da javljaju o novostima u društvu, na vodama i t. d. Treba puno pisati da bi se stvorilo dovoljno materijala za štampu.

Objekti

Ribolovni objekti nisu samo vode, kako se to često puta misli. Mrijestilišta, ribogojilišta, brane i t. d. su objekti u neposrednoj vezi sa ribarstvom, pa bi se malo i na njih trebalo osvrnuti.

Savez ne raspolaze vlastitim mrijestilištem ili ribogojilištem, ali mora svim sredstvima pomagati inicijativu bilo društava bilo drugih ustanova ili poduzeća za izgradnju objekata. Od društava samo Zagreb ima vlastito mrijestilište i ribogojilište, dok je sada u gradnji mrijestilište u Vrbovskom a u projektu je i mrijestilište u Brodu na Kupi. Ovo buduće u Brodu na Kupi treba posebno istaknuti, jer je predviđeno za lipana (lipene-Thymallus, Thymallus), a to jedino takove vrste u našoj republici.

U objekte treba uvrstiti i brane za održavanje vodostaja, tako da se i u najsušnjim mjesecima omogući nesmetani život riba. Ovakovu branu izgradiće je društvo u Bjelovaru na rijeci Česmici, a hitna se potreba nameće da se slične brane izgrade i na rijekama Moruškoj Mrežnici i Ričici.

Ako na kraju rezimiramo sve o čemu smo govorili, mogli bi izvući zaključak da se ipak na polju športskog ribolova radilo, ali da to još nije dovoljno i da treba prionuti još većim elonom rješavanju pojedinih problema a time uzdići športski ribolov.

Međutim, na učinjeno. Nije izdavanje vla-
čano sa mizom
tojeći časopisi
tu svrhu. Da
nost voda tre-
si, ali tu treba
inovi društva
ostima u dru-
treba puno pi-
voljno materi-

- Pokušajmo na kraju postaviti najnuž-
nije zadaće, koji bi uglavnom bili:
1. da Savez obuhvati sva društva na
teritoriji NR Hrvatske, bez obzira da li
djeluju na slatkim vodama ili na moru,
 2. da se bolje povežemo sa Ministar-
stvom unutrašnjih poslova, kao i sa
Odjelima unutrašnjih poslova pri Ko-
tiarskim narodnim odborima u svrhu ču-
vanja naših voda,
 3. omasoviti postojeća i osnovati no-
va društva, gdje god postoje uvjeti,
 4. usmjeriti rad propagande na upo-

samo vode, ka-
. Mrijestilišta,
l. su objekti u
stvom, pa bi se
svrnuti.
stitim mrijestili-
ali mora svim
inicijativu bilo
inova ili podu-
a. Od društava
to mrijestilište
sada u gradnji
i u projektu
i na Kupi. Ovo
treba posebno
leno za lipana
hallus), a to je-
oj republici.
titi i brane za
ako da se i u
mogući nesme-
u branu izgra-
varu na rijeci
a nameće da se
a rijekama Mo-
i.
mo sve o čemu
zvući zaključak
rtskog ribolova
e dovoljno i da
i elanom rješa-
ia a time uzdići

Nestajanje riba u rijekama i potoci-
cima, koje se primjećuje sve više, pos-
ljedica je trovanja voda industrijskim
otpacima. Naglim razvijanjem indu-
strie, podizanjem tvornica i raznih tehn-
ičkih uređaja za preradu sirovina, pro-
čišćavanjem rudnika, što sve traži ogromne
količine vode za ispiranje, čišćenje,
kanalizaciju i odnošenje taloga, zaga-
dile su se gotovo sve tekuće vode, njihov
kemijski saстав potpuno je izmije-
njen a oduzimanjem potrebne količine
kisika, smanjena je mogućnost razvijatka
i održanja života vodenih stanovnika.

O zagadivanju voda pisano je već
mnogo i s raznih stanovništa: tehničkih,
higijenskih, poljoprivrednih i t. d. Teh-
ničarima smetaju sitni komadići uglja,
koje nosi Sava iz slovenskih rudnika, a
ugljen se miješa pjeskom, koji se upo-
trebljava u građevinarstvu. Higijeni-
čari se bore protiv puštanja industrijskih
otpadaka, koje rijeke i potoci nose
i talože duž obala gdje se raspadaju
na suncu i zraku stvarajući povoljne
uslove za razvitak raznih mikroorganiz-
ama. Poljoprivrednici se muče s do-
plavljenim nanosima drozge, naftinih
otpadaka i raznim kemijskim ostacima
puštenim u tekuće vode, koji se za vrij-
eme poplave talože na poljoprivredna
zemljišta

znavanje širokih masa značenjem i vri-
jednošću naših voda i time olakšati čuvanje
voda. Koristiti što više naš stručni
časopis.

5. skupljati ljekovita bilja i time
stvoriti materijalne uslove za nabavku
pribora,

6. intenzivnije prići izgradnji mrije-
stilišta i ribogojilišta.

Izvršenje ovih zadataka je velik pri-
log ka unapređenju kako sportskog ri-
bolova tako i ribarstva uopće, kao vrlo
važne grame privrede. V. Majorinc

INDUSTRILJA I RIBARSTVO

Industrijski otpaci nanose na ovaj
način višestruku štetu. Ribarstvo je naj-
teže pogodeno i njegov daljnji razvitak
je u pitanju. Ribarstvo nije pogodila
samo industrija. Melioracioni radovi
i kanalizacije riječnih tokova oduzela
je ribarstvu prirodna mriještilišta, koja
mu ne mogu nadoknaditi nekoliko umjetno
podignutih, a industrijski otpaci i
talozi sve više smanjuju mogućnost
daljnog opstanka života u do nedavno
čistim i nezatrovanim vodama.

Rijetko koja zemlja ima toliko mo-
gućnosti za razvitak ribarstva kao Ju-
goslavija, a uprkos tome mi smo na jednom
od posljednjih mjesteta. Na ovaj
zaostatak utjecali su razni i mnogo-
strukci faktori.

Ekonomski koristi od ribarstva mo-
gle bi kod ovako povoljnih uslova biti
daleko veće. Šta je značilo ribarstvo u
ishrani stanovništva najbolji je primjer
Njemačka u prošlom ratu. U međunarodnoj
trgovini izvoz riba predstavlja je visoki
devizni prihod, jer je naša riba
tražena na svim evropskim tržištima.

Ishrana i izvoz su dva osnovna velika
razloga zbog kojih ribarstvo treba cije-
niti i boriti se ne samo za njegov op-
stanak, nego za napredak i razvitak.